

bilist havde kørt en norsk Skuespillerinde i stor Fart til Kalundborg. Jeg mindes, at den højtærede Trafikminister, som er til Stede i Dag, er bleven beskyldt for at have kørt med meget stor Fart til Vordingborg, og jeg vil derfor anmode den højtærede Justitsminister om først og fremmest at henvende sig til sin ærede Kollega for at formaa ham til at køre langsommere. I Almindelighed tror jeg ikke, at det kan siges om ham, at han kører for hurtigt, men jeg tror, at det er en Mand, der kører særlig hurtigt, naar han kører i Automobil. Hvis det blev fra Ministeriet selv, at der udgik den Slags Synder mod Loven, synes jeg, at det er urimeligt, at Justitsministeren tager saa strengt paa andre.

Justitsministeren (Alberti): Man læser saa meget i Aviserne, og hvad læser man ikke i Aviserne, naar det gælder om at være ubehagelig mod en Minister? Men skulle vi lægge Vægt paa, hvad der staaer i Aviserne, og føre det ind i Forhandlingerne, vilde vi faa meget at bestille. Jeg tvivler ikke om, at det har staaet i en Avis, som efter det ærede Medlems Mening bringer den højeste Oplysning, men derfor behøver det ikke at være sandt; der staaer saa meget i Aviserne — ogsaa i den.

Brandes: Den højtærede Minister har jo ogsaa en Avis, saa han har naturligvis derfra en selvstændig og begrundet Opfattelse af, om noget er sandt, som staaer i en Avis eller ej. Men det Eksempel, den ærede Minister nævnede om den Mand, der havde kørt til Kalundborg, er ogsaa noget, Ministeren kun ved gennem Aviserne; han nævnede selv, at Politimestrene ikke havde givet nogen Indberetning derom. Der foreligger altsaa ikke noget officielt, men kun en Avisberetning derom. Hvad nu Trafikministeren angaar, saa er det jo saa heldigt, at han er til Stede i Anledning af en anden Sag, og saa kunne vi jo spørge ham. Det nytter ikke mig at spørge ham, men det kunde jo maaske hjælpe, om Justitsministeren vilde henvende det Spørgsmaal til ham, om han virkelig har kørt med den lovbestemte Fart ned til Vordingborg den Dag.

Justitsministeren (Alberti): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at det kan meget godt være, at den Historie med den hurtige Fart til Kalundborg ikke har noget paa sig, og jeg nævnede ogsaa, at hvis Politimesteren vilde tage fat paa Sagen, vilde det blive meget vanskeligt at overbevise ham om, at han havde kørt

urigtigt, men paa den anden Side skal jeg sige, at naar noget saadant staaer ikke blot i den Avis, jeg hentydede til før, men ogsaa i „Dannebrog“ og andre Aviser, har jeg al Grund til at tro, at det forholder sig rigtigt, især da dette Tilfælde ikke gik ud paa at være ubehagelig mod en Minister.

Formanden: Jeg skal henstille, at man ikke forlænger denne Diskussion om Troværdigheden af, hvad der har staaet i Aviserne eller ikke har staaet i Aviserne.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Brandes: Jeg har egentlig ikke bedt om Ordet for en kort Bemærkning. Jeg har altsaa Lov til at tale, saa længe jeg vil. Men er det Formandens Mening, at der kun gives mig Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Nej, det er det ikke, men jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han kun begærede Ordet for en kort Bemærkning.

Brandes: Til den højtærede Minister skal jeg sige, at jeg skal ikke disputere med ham — især efter Formandens Anmodning — om, hvad Aviserne angaar; men den højtærede Minister er nu gaaet fra, hvad han sagde med Hensyn til det bestemte Eksempel, han gav om Overtrædelse af Automobilloven. Men da Ministeren i saa høj Grad hævdede, at disse stadige Overtrædelser af Loven gjorde ham saa særlig skarp overfor en Revision af denne, synes jeg, at det var rimeligt at faa at vide fra den højtærede Trafikminister, hvorvidt han havde kørt med den lovbestemte Fart den Dag eller ej. Det har slet ikke noget med Aviserne at gøre, det har med selve Sagen at gøre, og det har den Interesse, at man ser, hvor nemt det er at overtræde Loven, og derfor burde Ministeren tage noget Hensyn dertil.

Om selve Sagen vil jeg tillade mig at sige, nu, da jeg har Ordet, at jeg ikke tvivler om, at Automobilet er Fremtidens Køretøj, og det er noget, der paa ingen Maade modbevises af, at det ikke er Nutidens. Der var ogsaa en Tid, da Cyklerne f. Eks. ikke vare almindelige, hvor de vare meget dyre og kun ganske enkelte ejede dem; og nu ere Cyklerne saa almindelige, at det anføres, at man maa skaane Strandvejen for Automobilet, fordi der er